

Publicerad 2010-04-24 09:53 av Mikaela Stigsdotter Larsson

Kärleksnatt till kärleksdag

Mantelsvep över knagglig gatsten

Hand i hand

Han raglar, hon inte

Fågelsång så klar och ren

Ekar mellan husväggar

Kallar på gryningen

Kärleken så tvingande och oemotståndlig

Hägrar framför i prången

Kallar på dem

Mannen och kvinnan

Så lyckliga och rädda

Framme vid hennes port

Där de borde ha skiljts åt

Möts till slut deras läppar

Hans hand runt hennes bröst

In och upp

Till hennes kammare

Fummel i mörker

Överklänning, underklänning

Tunika och hosa

Plagg efter plagg

Faller till golvet

Äntligen hud mot hud

Efter evig längtan

Han är för full

Hon är för nykter

Men det spelar ingen roll

Det finns inte längre någon återvändo

De älskar i tilltagande gryningsljus

Vaknar

Där under fällen

I dagens klarhet

Ser på varandra

Har dagens ankomst

Förändrat något?

Nej, min älskade, inget

Och de gör det igen

Och igen

Och igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikaela Stigsdotter Larsson med Poeter.se id #32828 innehar upphovsrätten